

יש מי שכתב שאפילו בזמן זהה שאין היובל נהוג ואין לנו דין עבד עברי ממש — גופו קניי לעניין שבועה, שהותבע לחבירו השבע ל' שאין עבדי אתה — איןנו מחייב שבועה כתביית שארמן, אם לא על ידי גלגול. ומקור דין זה נלמד בקל-וחומר מהשבועת בסוטה, שהבעל מגולג עלייה שבועה שלא סטה גם בעודה ארוסה (אמן אמן), גם שארוסה אינה שותה את המים ולא נשבעת (תחת אישך). וכן נשבעת שלא נתמאה גם מאיש אחר — קל וחומר לממן שניתן להיתבעם בעד אחד, איןנו דין שמגלגול. ואפילו בתביעת ספק, כגון שותפין ואריסין שחילקו, אם חייב האחד לחברו שבועה ממוקם אחר, מגולג עליו זה שבועה שאין בידו ממון שלו. (מה מצינו בסוטה שעשה בה ספק כודאי, אף זה). כתבו התוס': אין מגולג אלא בספק שיש לנו לחוש עליו קצת, אבל אין יכול לגולג על חברו שבועה שלא גנב לו שום דבר מעולם.

אמירת הסוטה 'אמן אמן', ופרטיו דיני גלגול שבועה בסוטה — נתבארו בסוטה יה.
דיני סוטה ארוסה ושומרת ים — שם כנ-כד.
דין 'מנקה מעון' — שם מז.

דף בח

ג. מה דיינו של הקורא לחברו עבד, רשות, ממזר?
הكورא לחברו 'עבד' — יהא בניו. כלומר בית דין משפטים אותו. (מידה כנגד מידת, והוא קרא לחברו עבד שהוא אדור, כך מקללים אותו באדורו'. תוס').
'ממזר' — סופג את הארבעים (קונסים אותו מכות מרדות. הוא אמר לחברו עבר בלאו, לפיכך סופג את הארבעים כדי עובר בלאו).
'רשות' — יורד עמו לחייו. (להא אין ב"ד נזקים, אבל הוא מותר לשננתו ואף למעט פרנסתו וליריד לאומנותו. רשות').
א. יש אומרים שאין התר להנקם בכגן זה ולגמול רעה, אלא כלומר רגיל להתקוטט עמו כאילו הכרה.
ב. כאשר מנהג המקום בהענשה אחרת מזו האמורה — הכל הולך אחר המנהג. (עפ"י ראשונים).

ג. אבל דברים ניתנים לעשות קניין חליפין ובאיזה אין ניתנים?
ב. האם יש אופנים שמטלטלין נקנים על ידי דמים?
ג. מהם באורי המשפט כל הענשה דמים באחר, כיוון שוכחה זה נתחייב זה בחליפיו?
א. נחלקו רב ולוי (כבר"מ) האם מטבע העשה חליפין אם לאו, וכיימה לא' (כרבי יוחנן, עולא ורבוי אס) אין מטבע העשה חליפין (משום שדעתו על הצורה, וזו עשויה ליבטל שהמלכות פוסלה, ואנייה כלום).
בפירות — נחלקו אמוראים; רב ששת אמר: פירות עושים חליפין (לקים כל דבר). ורב נחמן אמר:
פירות אינם עושים חליפין (געל ולא דבר אחר).
(הלכה רב נחמן).
בכלים, לכל הדעות עושים חליפין (ושלף איש נעלו...).

א. לפירושי, כל דבר שאינו כלי — דין כפירות, וכגון שור חיה. ואילו רבנו חננאל ור' יוסברים ששאר מטללים שימושים בהם כגון שור ותומר, דין כללים. לא נחلكו אלא בפירות ובשר וכו'.

ב. לדברי רבנו תם, חילפי 'שווה בשווה' מועילים אף בפירות.

ג. הסיקו בגמרא (ב"מ מו) שהמטבע אינו נקנה בחילפיין, אבל פירות נקנים בחילפיין, אפילו לרבות נחמן.

ד. ישנה דעת האומרת שצורך לשום את החפש בעת החילפיין, שידע כל צד מה הוא מחליף ומתקבל. ויש חולקים).

ב. לפי אפשרות אחת בפירוש המשנה וכןן צריך לפרש לרוב נחמן, לפי הסלא-דעתיין, ולפרשyi אף למסקנא), לרבי יוחנן שאמר דבר תורה מעות קנות, אפשר לקנות מטללים בדים שלוקחת חייב למוכר, כיצד? מכיר לחברו שור והלה משכו ונתחייב לו דמים, יכול המוכר לקנות מהולוקה פרה באוטם דמים שהוא חייב לו, בقولם או במקצתם, ואומר לו: מעות אתה חייב לי נתוניות לך בדמייה. ודמים אלו קונים ללא משיכת פרה. כי מה טעם אמרו חכמים אין מעות קנות אלא משיכה, גורה שמא יאמר לו המוכר נשrepo חטיך בעלייה, הילך לא גורו בכגון זה שאינו מצוי, ונשאר דין תורה על עמדתו, שהדים קונים כל דבר.

וכן פסקו הר"ף והרא"ש, טור ושלוחן ערוך (חו"מ קצט). ויש אומרים שפירוש זה אינו קיים למסקנא. (עפ"י רב האי גאון ועוד).

ויש אומרים שאյ אפשר לעשות קניין בהלואה כלל, אף לא בחוות הבא מלחמת מכר, ומדובר כשם שנקניין יעשה בהנתאת מלאה, לא במלואה עצמה. (עתס' ב"מ מו: ח"מ שם). אופן נוסף שאינו שכית, שהמעות קנות מטללים — ע' ב"מ מו.

ג. פירוש אחד: מטיבע [שניתן כדים לכל דבר] נעשה חילפיין. אך דין זה שניי בחלוקת וקיים אין אין מטיבע נעשה חילפיין.
פירוש שני: כל דבר הנשים בדים, כלומר כל המטלאלים בלבד כסף עצמו — נעשה חילפיין. גם פירוש זה אינו מיושב לשיטות האמורות פירות ובשר וכו' אינם עושים חילפיין.
פירוש שלישי: יש דמים שהם קונים כחלפיין, בתורת קניין כסף, כגון שקונה מהולוקה בדים שהוא חייב מלחמת דבר שמכר לו.

דף כח — כת

נת. א. מה בין רשות הגבהת הדירות לדרושות הדירות לעגנון פעולות הקניין?

ב. הלוקח חפץ מרשות ההקדש ונשתנה מהיד החפץ בין המשיכה לנינת המעות, מה הדיין?

א. קניין רשות גבוה (= הקדש) — בכיסף ('ונתן הכסף וקם לו'), וקניין רשות הדירות — בחזקה (= משיכה במטלאלים). ולכן, גיור שנתן מעות בהמה, אפילו בהמה בסוף העולם — קנה. ובחדירות לא קנה עד שימושך.

אמירתו לגבוה כמסירתו להדיות. כיצד? האומר שור זה עולה, בית זה הקדש — אפילו בסוף העולם קנה, ובחדירות לא קנה עד שימושך / שייחזיק.